

Arrest

nr. 240 393 van 1 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders: X. – X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. RIAD
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. RIAD en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van Y.B.F. als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtounse origine, geboren en getogen in de Pakistaanse stad Karachi. U bent elf jaar oud. Uw oudere broers K. (...) en E. (...) zijn woonachtig in Karachi. Uw vader M.Y.Y. (...) (CGVS X; O.V. X) en moeder B.K.Y. (...) (CGVS X; O.V. X) en uw broers

N.A.Y. (...) (CGVS X; O.V. X), J.A.Y. (...) (CGVS X; O.V. X) en N.A.Y. (...) (CGVS X; O.V. X) verblijven net als u in België.

Uw ouders dienden op 29 juli 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders stelden dat zij hun hele leven doorbrachten in de stad Kandahar, gelegen in de gelijknamige Afghaanse provincie. Nog gaven ze aan dat uw vader omwille van zijn job op de luchthaven van Kandahar werd gevisieerd door de taliban in de vorm van dreigtelefoons, een huisbezoek en de ontvoering van uw twee oudste broers K. (...) en E. (...). Op 25 augustus 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de verzoeken van uw ouders. Er werd geen geloof gehecht aan uw ouders' voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Zo bleek uit informatie verkregen van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders over de Pakistaanse, en niet over de Afghaanse nationaliteit beschikten. Uw ouders vroegen immers tot twee keer toe met een Pakistaans paspoort een visum aan bij de Duitse ambassade in Pakistan. Na confrontatie met deze vaststellingen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS hielden uw ouders evenwel vast aan hun verklaringen slechts over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Uw vader en moeder tekenden op 26 september beroep aan tegen de beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij hielden vol dat zij niet over de Pakistaanse nationaliteit beschikten en dat zij de paspoorten verkregen via een mensensmokkelaar. De RvV oordeelde op 29 juli 2019 dat uw ouders over zowel de Afghaanse als de Pakistaanse nationaliteit beschikken. Uw ouders dienden geen cassatieberoep tegen deze beslissing in. Op 13 augustus 2019 dienden u en uw broers N.A. (...), J.A. (...) en N.A. (...) een eerste verzoek om internationale bescherming in. Volgens uw verklaringen had uw vader, een handelaar in tweedehandsschoenen, op jullie adres in Block 7 problemen, waardoor jullie naar een ander huis in Karachi moesten verhuizen, te Sadi Town. Op een dag kwamen er dieven naar jullie huis in Sadi Town. U was op dat moment op school. U geeft aan dat u van school werd gehaald door uw oudere broer N.A. (...) en dat jullie vader bij thuiskomst uitlegde dat er dieven waren langsgekomen. Na de diefstal besloot uw vader dat jullie moesten vertrekken. In juli 2016 vloog u samen met uw ouders, broers en zus met een Pakistaans paspoort op legale wijze van Pakistan naar Duitsland. Vervolgens reisden jullie door naar België, waar jullie op 27 juli 2016 aankwamen. Bij terugkeer naar Pakistan vreest u de dieven die in jullie huis inbraken. Daarnaast verwijst u naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: uw taskara, uitgegeven op 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019); drie foto's ter staving van uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie; een foto van de aankoopakte en betalingsbewijs van een huis te Sadi Town op naam van uw vader, gedateerd op 20 januari 2014; een foto van de verkoopakte en betalingsbewijs van het huis te Sadi Town op naam van uw vader, gedateerd op 29 oktober 2015; en een onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn, gedateerd op 28 februari 2005.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel

57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door u ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op de problemen van uw vader op jullie oude adres in Block 7 en de inbraak in jullie huis in Sadi Town.

Het CGVS stelt vast dat de door u aangehaalde asielmotieven nieuw zijn, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en/of betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in uw naam werd ingediend door uw ouders. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat uw verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet u immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Uit voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan cumulatief te vervullende voorwaarden die de wetgever heeft opgelegd, aangezien de door u aangehaalde gronden voor het indienen van een apart verzoek louter betrekking hebben op feiten en/of activiteiten eigen aan uw ouders. U werd gehoord en uit uw verklaringen blijkt dat u niet voldoende op de hoogte van de feiten die zich in Karachi afspeelden. Zo weet u weliswaar dat uw vader problemen had waardoor jullie moesten verhuizen, maar welke problemen uw vader precies had weet u niet (CGVS, p. 5). Ook over de inbraak van dieven in uw familiehuis in Sadi Town kan u weinig vertellen, in de eerste plaats omdat u tijdens de door u geschetste gebeurtenis niet aanwezig was in de woning (CGVS, p. 4). Hoewel u nieuwe feiten aanhaalde gaat het niet om elementen die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het is dit opzicht overigens bevreemdend te moeten vaststellen dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar asielmotieven die betrekking hebben op uw ouders' persoon. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 Vw. zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u en uw ouders. Doordat uw ouders zelf geen volgend verzoek, doch enkel hun vier kinderen een verzoek lieten indienen terwijl (i) het onderzoek in uw hoofde zich enkel toespitst op het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming, en niet die van uw ouders, toespitst en (ii) u zelf onvoldoende op de hoogte bent van de ware toedracht van de door u aangehaalde asielmotieven, dient bovendien besloten te worden dat uw ouders, door zelf geen volgend verzoek in te dienen, aldus beletten dat hun beweerde vrees voor vervolging omwille van elementen in hoofde van uw ouders ten gronde uitgespit wordt. De houding van uw ouders doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan (CGVS, p. 5), dient opgemerkt dat er inzake het verzoek van uw ouders werd geoordeeld dat ze Pakistaanse staatsburger zijn (CGVS, p. 5). Er dient herhaald dat de Duitse autoriteiten een Schengenvizum voor u en uw familieleden hebben afgeleverd op basis van authentiek bevonden Pakistaanse paspoorten en dat jullie met deze paspoorten (waarvan de originelen niet werden voorgelegd) legaal vanuit Pakistan de Schengen zone zijn binnen gereisd. Eveneens dient te worden aangestipt dat de RvV in het arrest in het dossier van het (eerste) verzoek uw ouders besloot dat uw ouders geen zicht boden op hun huidige nationaliteiten en concludeerde dat uw ouders 'minstens (ook) de Pakistaanse nationaliteit hebben' (Arrest RvV, nummer 224.339, 29 juli 2019, p. 11). Wat betreft het door uw advocaat voorgelegde onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn uit 2005, dient te worden opgemerkt dat dit niet op jullie van toepassing is. Hieruit blijkt immers dat een kind van Afghaanse staatsburgers geen aanspraak kan maken op de Pakistaanse nationaliteit ook al is hij/zij geboren in Pakistan. Er werd echter reeds vastgesteld dat de uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Betreffende het feit dat jullie toch de dubbele nationaliteit blijken te hebben dient opgemerkt dat alle Afghaanse identiteitsdocumenten die door u en uw gezinsleden zijn voorgelegd afgeleverd zijn na jullie aankomst in Europa. Wat betreft uw taskara dient te worden opgemerkt dat u aangeeft te zijn geboren in de Pakistaanse stad Karachi (CGVS, pp. 3-4), maar dat er op uw taskara werd genoteerd dat u werd geboren in de Afghaanse stad Kandahar. Bovendien werd als uitgiftedatum op uw taskara 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK)

11 juni 2019) genoteerd. U kwam echter samen met uw familie reeds op 27 juli 2016 aan in België – bijna drie jaar vóór de uitgiftedatum van uw voorgelegde taskara.

De overige voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten met betrekking tot uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie wijzen enkel op uw vaders werkzaamheden in Karachi. De aankoop- en verkoopakten van het huis in Sadi Town wijst er dan weer louter op dat jullie vader in januari 2014 een huis aldaar aankocht en in oktober 2015 hetzelfde huis verkocht. Er kan uit deze documenten echter geen concrete informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit Pakistan zouden hebben geleid.

Gelet op bovenstaande blijkt uit uw administratief dossier en uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het verzoek om internationale bescherming van uw broer N.A.Y. (...) (CGVS 19/19986; O.V. 8.295.534) wordt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De verzoeken om internationale bescherming van uw broers J.A.Y. (...) (CGVS 19/15077; O.V. 8.295.534) en N.A.Y. (...) (CGVS 19/15077C; O.V. 8.295.534) worden, net als uw verzoek, niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van Y.N.A. als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtounse origine, geboren en getogen in de Pakistaanse stad Karachi. U bent dertien jaar oud. Uw oudere broers K. (...) en E. (...) zijn woonachtig in Karachi. Uw vader M.Y.Y. (...) (CGVS 16/16208; O.V. 8.295.485) en moeder B.K.Y. (...) (CGVS 16/16209; O.V. 8.295.534), uw broers N.A.Y. (...) (CGVS 19/19986; O.V. 8.295.534) en J.A.Y. (...) (CGVS 19/15077; O.V. 8.295.534) en uw zus B.F.Y. (...) (CGVS 19/15077D; O.V. 8.295.534) verblijven net als u in België.

Uw ouders dienden op 29 juli 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders stelden dat zij hun hele leven doorbrachten in de stad Kandahar, gelegen in de gelijknamige Afghaanse provincie. Nog gaven ze aan dat uw vader omwille van zijn job op de luchthaven van Kandahar werd gevisieerd door de taliban in de vorm van dreigtelefoons, een huisbezoek en de ontvoering van uw twee oudste broers K. (...) en E. (...). Op 25 augustus 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de verzoeken van uw ouders. Er werd geen geloof gehecht aan uw ouders’ voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Zo bleek uit informatie verkregen van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Uw ouders vroegen tot twee maal toe met een Pakistaans paspoort een visum aan bij de Duitse ambassade in Pakistan. U, uw ouders, uw twee broers en uw zus reisden legaal vanuit Pakistan per vliegtuig de Schengenzone binnen. Na confrontatie met deze vaststellingen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS hielden uw ouders evenwel vast aan hun verklaringen enkel over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Uw ouders tekenden op 26 september 2017 beroep aan tegen de beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij hielden vol dat zij geen Pakistaanse staatsburgers zijn en dat zij de Pakistaanse paspoorten verkregen via een mensensmokkelaar. Op 29 juli 2019 werd de weigeringsbeslissing van uw ouders door de RvV bevestigd. De Raad stelde vast dat uw ouders blijkbaar zowel de Afghaanse als de Pakistaanse nationaliteit hebben, maar dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon concluderen dat hun verzoeken ten aanzien van Pakistan konden worden beoordeeld. Uw ouders dienden geen cassatieberoep in.

Op 13 augustus 2019 dienden u, uw minderjarige broer J.A. (...), uw minderjarige zus B.F. (...) en uw meerderjarige broer N.A. (...) een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders dienden geen volgend verzoek in.

Volgens uw verklaringen reisde u toen u klein was samen met uw familie naar Kandahar, waar jullie de hele zomervakantie doorbrachten. Op dat moment woonden jullie al in Sadi Town. Nog volgens uw

verklaringen werd uw vader, een handelaar in tweedehandsschoenen, in Karachi dikwijls per telefoon om geld gevraagd. Hierdoor mochten jullie drie dagen niet buiten komen en besloot uw vader dat jullie moesten verhuizen naar een ander huis in Karachi, te Sadi Town. Op een dag kwamen er dieven naar jullie huis. U was op dat moment op school. Bij thuiskomst zag u dat heel het huis overhoop was gehaald. U vertelt dat uw vader uitlegde dat er dieven waren langsgekomen en dat hij jullie nadien niet zomaar naar buiten liet gaan. Ongeveer acht maanden of een jaar na de diefstal besloot uw vader dat jullie moesten vertrekken. In juli 2016 vloog u samen met uw ouders, broers en zus met een Pakistaans paspoort op legale wijze van Pakistan naar Duitsland. Vervolgens reisden jullie door naar België, waar jullie op 27 juli 2016 aankwamen. Bij terugkeer naar Pakistan vreest u het slachtoffer te worden van de afpersers van uw vader en vreest u de dieven die in jullie huis inbraken. In Afghanistan vreest u er te worden ontvoerd voor losgeld, dieven en de algemene veiligheidssituatie.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: uw taskara, uitgegeven op 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019) ; drie foto's ter staving van uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie; een foto van de aankoopakte en betalingsbewijs van een huis te Sadi Town op naam van uw vader, gedateerd op 20 januari 2014; een foto van de verkoopakte en betalingsbewijs van het huis te Sadi Town op naam van uw vader, gedateerd op 29 oktober 2015; en een onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn, gedateerd op 28 februari 2005.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door u ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op de telefonische afpersing van uw vader en de inbraak in jullie huis in Sadi Town.

Het CGVS stelt vast dat de door u aangehaalde asielmotieven nieuw zijn, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en/of betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in uw naam werd ingediend door uw ouders. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat uw verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet u immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Uit voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan cumulatief te vervullende voorwaarden die de wetgever heeft opgelegd, aangezien de door u aangehaalde gronden voor het indienen van een apart verzoek louter betrekking hebben op feiten en/of activiteiten eigen aan uw ouders. U werd gehoord en uit uw verklaringen blijkt dat u niet voldoende op de hoogte van de feiten die zich in Karachi afspeelden. Zo weet u te vertellen dat uw vader misschien werd gebeld door mensen die geld vroegen, maar wie uw

vader precies belden, weet u niet (CGVS, p. 5). Ook van de inbraak van dieven in uw familiehuis in Sadi Town bent u vrijwel niet op de hoogte, in de eerste plaats omdat u tijdens de door u geschetste gebeurtenis niet aanwezig was in de woning (CGVS, p. 5). Hoewel u nieuwe feiten aanhaalde gaat het niet om elementen die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het is dit opzicht overigens bevreemdend te moeten vaststellen dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar asielmotieven die betrekking hebben op uw ouders' persoon. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 Vw. zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u en uw ouders. Doordat uw ouders zelf geen volgend verzoek, doch enkel hun vier kinderen een verzoek lieten indienen terwijl (i) het onderzoek in uw hoofde zich enkel toespitst op het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming, en niet die van uw ouders, toespitst en (ii) u zelf onvoldoende op de hoogte bent van de ware toedracht van de door u aangehaalde asielmotieven, dient bovendien besloten te worden dat uw ouders, door zelf geen volgend verzoek in te dienen, aldus beletten dat hun beweerde vrees voor vervolging omwille van elementen in hoofde van uw ouders ten gronde uitgespit wordt. De houding van uw ouders doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft uw vrees voor ontvoering, dieven en de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan (CGVS, p. 6), dient opgemerkt dat er inzake het verzoek van uw ouders werd geoordeeld dat ze Pakistaanse staatsburger zijn. Er dient herhaald dat de Duitse autoriteiten een Schengenvizum voor u en uw familieleden hebben afgeleverd op basis van authentiek bevonden Pakistaanse paspoorten en dat jullie met deze paspoorten (waarvan de originelen niet werden voorgelegd) legaal vanuit Pakistan de Schengen zone zijn binnen gereisd. Eveneens dient te worden aangestipt dat de RvV in het arrest in het dossier van het (eerste) verzoek uw ouders besloot dat uw ouders geen zicht boden op hun huidige nationaliteiten en concludeerde dat uw ouders 'minstens (ook) de Pakistaanse nationaliteit hebben' (Arrest RvV, nummer 224.339, 29 juli 2019, p. 11). Wat betreft het door uw advocaat voorgelegde onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn uit 2005, dient te worden opgemerkt dat dit niet op jullie van toepassing is. Hieruit blijkt immers dat een kind van Afghaanse staatsburgers geen aanspraak kan maken op de Pakistaanse nationaliteit ook al is hij/zij geboren in Pakistan. Er werd echter reeds vastgesteld dat de uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Betreffende het feit dat jullie toch de dubbele nationaliteit blijken te hebben dient opgemerkt dat alle Afghaanse identiteitsdocumenten die door u en uw gezinsleden zijn voorgelegd afgeleverd zijn na jullie aankomst in Europa. Wat betreft uw taskara dient te worden opgemerkt dat u aangeeft te zijn geboren in de Pakistaanse stad Karachi (CGVS, pp. 3-4), maar dat er op uw taskara werd genoteerd dat u werd geboren in de Afghaanse stad Kandahar. Bovendien werd als uitgiftedatum op uw taskara 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019) genoteerd. U kwam echter samen met uw familie reeds op 27 juli 2016 aan in België – bijna drie jaar vóór de uitgiftedatum van uw voorgelegde taskara.

De overige voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten met betrekking tot uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie wijzen enkel op uw vaders werkzaamheden in Karachi. De aankoop- en verkoopakten van het huis in Sadi Town wijst er dan weer louter op dat jullie vader in januari 2014 een huis aldaar aankocht en in oktober 2015 hetzelfde huis verkocht. Er kan uit deze documenten echter geen concrete informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit Pakistan zouden hebben geleid.

Gelet op bovenstaande blijkt uit uw administratief dossier en uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het verzoek om internationale bescherming van uw broer N.A.Y. (...) (CGVS 19/19986; O.V. 8.295.534) wordt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De verzoeken om internationale bescherming van uw broer J.A.Y. (...) (CGVS 19/15077; O.V. 8.295.534) en uw zus B.F.Y. (...) (CGVS 19/15077D; O.V. 8.295.534) worden, net als uw verzoek, niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van Y.A.J. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtounse origine, geboren en getogen in de Pakistaanse stad Karachi. U bent 15 jaar oud. Uw oudere broers K. (...) en E. (...) zijn woonachtig in Karachi. Uw vader M.Y.Y. (...) (CGVS 16/16208; O.V. 8.295.485) en moeder B.K.Y. (...) (CGVS 16/16209; O.V. 8.295.534), uw broers N.A.Y. (...) (CGVS 19/19986; O.V. 8.295.534) en N.A.Y. (...) (CGVS 19/15077C; O.V. 8.295.534) en uw zus B.F.Y. (...) (CGVS 19/15077D; O.V. 8.295.534) verblijven net als u in België.

Uw ouders dienden op 29 juli 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders stelden dat zij hun hele leven doorbrachten in de stad Kandahar, gelegen in de gelijknamige Afghaanse provincie. Nog gaven ze aan dat uw vader omwille van zijn job op de luchthaven van Kandahar werd gevisieerd door de taliban in de vorm van dreigtelefoons, een huisbezoek en de ontvoering van uw twee oudste broers K. (...) en E. (...). Op 25 augustus 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de verzoeken van uw ouders. Er werd geen geloof gehecht aan uw ouders' voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Zo bleek uit informatie verkregen van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Uw ouders vroegen tot twee maal toe met een Pakistaans paspoort een visum aan bij de Duitse ambassade in Pakistan. U, uw ouders, uw twee broers en uw zus reisden legaal vanuit Pakistan per vliegtuig de Schengenzone binnen. Na confrontatie met deze vaststellingen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS hielden uw ouders evenwel vast aan hun verklaringen enkel over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Uw ouders tekenden op 26 september 2017 beroep aan tegen de beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Zij hielden vol dat zij geen Pakistaanse staatsburgers zijn en dat zij de Pakistaanse paspoorten verkregen via een mensensmokkelaar. Op 29 juli 2019 werd de weigeringsbeslissing van uw ouders door de RvV bevestigd. De Raad stelde vast dat uw ouders blijkbaar zowel de Afghaanse als de Pakistaanse nationaliteit hebben, maar dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon concluderen dat hun verzoeken ten aanzien van Pakistan konden worden beoordeeld. Uw ouders dienden geen cassatieberoep in.

Op 13 augustus 2019 dienden u, uw minderjarige broer N.A. (...), uw minderjarige zus B.F. (...) en uw meerderjarige broer N.A. (...) een eerste verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders dienden geen volgend verzoek in.

Volgens uw verklaringen reisde u in het verleden samen met uw familie naar Kandahar, waar jullie twee maanden verbleven teneinde een leven op te bouwen in Afghanistan. Uw vader besloot evenwel dat jullie terug moesten keren naar Pakistan omwille van de gebrekkige kwaliteit van de Kandahaarse scholen en de algemene Afghaanse veiligheidssituatie.

Nog volgens uw verklaringen werd uw vader, een handelaar in tweedehandsschoenen, in Karachi dikwijls telefonisch afgeperst op dreiging van de ontvoering van zijn kinderen. Omwille van deze dreiging besloot uw vader dat jullie moesten verhuizen naar een ander huis in Karachi, te Sadi Town. Op een dag kwamen er dieven naar jullie huis. U was op dat moment op school. U geeft aan dat heel het huis overhoop was gehaald en dat uw vader uitlegde dat er dieven waren langsgekomen en dat jullie niet meer naar buiten mochten gaan. Ongeveer een jaar na de diefstal besloot uw vader dat jullie moesten vertrekken. In juli 2016 vloog u samen met uw ouders, broers en zus met een Pakistaans paspoort op legale wijze van Pakistan naar Duitsland. Vervolgens reisden jullie door naar België, waar jullie op 27 juli 2016 aankwamen.

Bij terugkeer naar Pakistan vreest u het slachtoffer te worden van de afpersers van uw vader. Daarnaast merkt u op dat jullie niets meer bezitten in Pakistan. Daarnaast verwees u naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en de gebrekkige onderwijskansen aldaar.

Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende documenten neer: uw taskara, uitgegeven op 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019); drie foto's ter staving van uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie; een foto van de aankoopakte en betalingsbewijs van een huis te Sadi

Town op naam van uw vader, gedateerd op 20 januari 2014; een foto van de verkoopakte en betalingsbewijs van het huis te Sadi Town op naam van uw vader, gedateerd op 29 oktober 2015; en een onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn, gedateerd op 28 februari 2005.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen en onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door u ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op de telefonische afpersing van uw vader en de inbraak in jullie huis in Sadi Town.

Het CGVS stelt vast dat de door u aangehaalde asielmotieven nieuw zijn, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en/of betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in uw naam werd ingediend door uw ouders. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat uw verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet u immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Uit voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan cumulatief te vervullende voorwaarden die de wetgever heeft opgelegd, aangezien de door u aangehaalde gronden voor het indienen van een apart verzoek louter betrekking hebben op feiten en/of activiteiten eigen aan uw ouders. U werd gehoord en uit uw verklaringen blijkt dat u niet voldoende op de hoogte van de feiten die zich in Karachi afspeelden. Zo weet u weliswaar te vertellen dat uw vader telefonisch werd afgeperst en dat er werd gedreigd met de ontvoering van zijn kinderen, maar wie de afpersers waren, weet u niet (CGVS, p. 4). Ook over de inbraak van dieven in uw familiehuis in Sadi Town kan u nauwelijks iets vertellen, in de eerste plaats omdat u tijdens de door u geschetste gebeurtenis niet aanwezig was in de woning (CGVS, p. 4). Hoewel u nieuwe feiten aanhaalde gaat het niet om elementen die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het is dit opzicht overigens bevreemdend te moeten vaststellen dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar asielmotieven die betrekking hebben op uw ouders' persoon. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 Vw. zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u en uw ouders. Doordat uw ouders zelf geen volgend verzoek, doch enkel hun vier kinderen een verzoek lieten indienen terwijl (i) het onderzoek in uw hoofde zich enkel toespitst op het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming, en niet die van uw ouders, toespitst en (ii) u zelf onvoldoende op de hoogte bent van de ware toedracht van de door u aangehaalde asielmotieven, dient bovendien besloten te worden dat uw

ouders, door zelf geen volgend verzoek in te dienen, aldus beletten dat hun beweerd vrees voor vervolging omwille van elementen in hoofde van uw ouders ten gronde uitgespit wordt. De houding van uw ouders doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en de gebrekkige onderwijsmogelijkheden aldaar dient opgemerkt dat er inzake het verzoek van uw ouders werd geoordeeld dat ze Pakistaanse staatsburger zijn (CGVS, p. 5). Er dient herhaald dat de Duitse autoriteiten een Schengenvizum voor u en uw familieleden hebben afgeleverd op basis van authentiek bevonden Pakistaanse paspoorten en dat jullie met deze paspoorten (waarvan de originelen niet werden voorgelegd) legaal vanuit Pakistan de Schengen zone zijn binnen gereisd. Eveneens dient te worden aangestipt dat de RvV in het arrest in het dossier van het (eerste) verzoek uw ouders besloot dat uw ouders geen zicht boden op hun huidige nationaliteiten en concludeerde dat uw ouders 'minstens (ook) de Pakistaanse nationaliteit hebben' (Arrest RvV, nummer 224.339, 29 juli 2019, p. 11). Wat betreft het door uw advocaat voorgelegde onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn uit 2005, dient te worden opgemerkt dat dit niet op jullie van toepassing is. Hieruit blijkt immers dat een kind van Afghaanse staatsburgers geen aanspraak kan maken op de Pakistaanse nationaliteit ook al is hij/zij geboren in Pakistan. Er werd echter reeds vastgesteld dat de uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Betreffende het feit dat jullie toch de dubbele nationaliteit blijken te hebben dient opgemerkt dat alle Afghaanse identiteitsdocumenten die door u en uw gezinsleden zijn voorgelegd afgeleverd zijn na jullie aankomst in Europa. Wat betreft uw taskara dient te worden opgemerkt dat u aangeeft te zijn geboren in de Pakistaanse stad Karachi (CGVS, pp. 3-4), maar dat er op uw taskara werd genoteerd dat u werd geboren in de Afghaanse stad Kandahar. Bovendien werd als uitgiftedatum op uw taskara 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019) genoteerd. U kwam echter samen met uw familie reeds op 27 juli 2016 aan in België – bijna drie jaar vóór de uitgiftedatum van uw voorgelegde taskara.

De overige voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten met betrekking tot uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie wijzen enkel op uw vaders werkzaamheden in Karachi. De aankoop- en verkoopakten van het huis in Sadi Town wijst er dan weer louter op dat jullie vader in januari 2014 een huis aldaar aankocht en in oktober 2015 hetzelfde huis verkocht. Er kan uit deze documenten echter geen concrete informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit Pakistan zouden hebben geleid.

Gelet op bovenstaande blijkt uit uw administratief dossier en uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het verzoek om internationale bescherming van uw broer N.A.Y. (...) (CGVS 19/19986; O.V. 8.295.534) wordt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De verzoeken om internationale bescherming van uw broer N.A.Y. (...) (CGVS 19/15077C; O.V. 8.295.534) en uw zus B.F.Y. (...) (CGVS 19/15077D; O.V. 8.295.534) worden, net als uw verzoek, niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekende partijen dienen op 7 augustus 2020 per aangetekend schrijven een "verzoekschrift tot heropening van de debatten" in. Zij wijzen erop dat in hun aanvullende nota van 20 juli 2020 werd aangegeven dat de heer N.A.Y. houder is van een Afghaans paspoort, dat zij in het bezit zijn van het origineel en dat zij dit ter zitting zouden voorleggen. Op de zitting hebben zij echter niet de mogelijkheid

gekrege om het origineel paspoort te tonen of neer te leggen. Verzoekende partijen menen dat dit een heropening van de debatten rechtvaardigt, opdat zij de kans zouden krijgen het paspoort neer te leggen. Het bewijs van de Afghaanse nationaliteit vormt immers een essentieel element in het kader van de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming.

2.2. Ter terechtzitting van 6 augustus 2020 werden de debatten in onderhavige zaak gesloten en werd deze zaak in beraad genomen. De Raad ziet vooreerst niet in waarom verzoekende partijen het originele paspoort waarvan sprake niet veel eerder konden neerleggen. Zij beschikten hierover blijkens het gestelde in hun aanvullende nota immers reeds veel eerder en hadden dit eenvoudigweg bij hun aanvullende nota kunnen voegen. Daarenboven tonen verzoekende partijen niet aan dat zijzelf of hun advocaat ter terechtzitting enige melding zouden hebben gemaakt van de wens om dit originele paspoort neer te leggen; laat staan dat zij aannemelijk zouden maken dat dit hen zou zijn geweigerd of onmogelijk gemaakt. Derhalve kan zulks niet worden aangenomen, tonen verzoekende partijen in het geheel niet aan dat zij het betreffende stuk niet eerder konden neerleggen en ziet de Raad geen reden om in te gaan op hun verzoek om de debatten te heropenen.

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoekende partijen puren een enig middel uit de schending van:

“- artikel 3 en 13 EVRM;

- artikel 3 van het Kinderrechten verdrag ;

- artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de EU;

- artikelen 4 en 20 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna : Kwalificatierichtlijn);

- - artikel 22bis van de Grondwet;

- de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6 § 3 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet);

- artikelen 14 en 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna KB betreffende de rechtspleging bij het CGVS);

- de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht”.

In een eerste onderdeel stellen zij dat er nieuwe elementen zijn die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Verzoekende partijen stellen samengevat asiel te hebben aangevraagd omwille van de volgende redenen:

“- De kinderen stellen enkel over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en niet over de Pakistaanse nationaliteit;

- Zij kunnen bijgevolg niet terugkeren naar Pakistan aangezien de Pakistaanse overheid hen als Afghaanse vluchtelingen niet zal overnemen;

- Ze vrezen te worden vervolgd ingeval van terugkeer naar Afghanistan gezien zij er nooit hebben geleefd en zullen worden geviséerd als terugkeerders;

- Zij lopen reële risico's op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet gezien de veiligheidssituatie in Afghanistan, meer bepaald Kandahar, en de moeilijkheden om zich terug te integreren in de Afghaanse maatschappij, in het bijzonder voor een jong meisje”.

“Verzoekers menen dat verwerende partij een verkeerde toepassing heeft gemaakt van artikel 57/6 § 3 Vreemdelingenwet.

Verzoekster en haar broers hebben immers weldegelijk nieuwe feiten aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen. In tegenstelling tot hun ouders, vertellen verzoekster en haar broers de waarheid omtrent hun verblijf in Pakistan. Voorts, geven ze aan dat hun Pakistaanse verblijfsdocumenten valse documenten zijn, verkregen met hulp van een mensensmokkelaar die hun paspoorten en reis heeft geregeld. Na het gehoor werd door de raadsman tevens erop gewezen dat het onmogelijk is om de Pakistaanse en de Afghaanse nationaliteit te bezitten, hetgeen onvoldoende werd onderzocht door de asielinstanties.

Dit zijn weldegelijk nieuwe feiten. Verzoekers ouders hebben dit gedurende de behandeling van hun asielaanvraag niet aangehaald.

Overigens werd gedurende de asielaanvraag van de ouders van verzoekers op geen enkel ogenblik onderzocht wat de gevolgen zouden zijn van een terugkeer voor verzoeksters en haar broers (zie administratief dossiers ouders). De risico's ingeval van terugkeer, met name de risico's voor verzoekster en haar broers naar Afghanistan terwijl zij er nooit hebben geleefd, vormt bijgevolg tevens een nieuw element."

In een tweede onderdeel gaan verzoekende partijen in op hun nationaliteit. Zij wijzen in dit kader vooreerst op hetgeen hun meerderjarige broer aangaf tijdens diens gehoor.

"Samengevat werd er dus thans uitgelegd dat:

- De identiteitsdocumenten en reisdocumenten werden bekomen tegen betaling van een smokkelaar;*
- de leden van het gezin nooit zelf naar de Pakistaanse overheidsdienst zijn geweest om identiteitsdocumenten te bekomen maar dat ze via betaling van een derde werden verkregen;*
- Dat de personalia op de Pakistaanse identiteitsdocumenten niet overeenstemmen met de werkelijkheid".*

Vervolgens wijzen verzoekende partijen op hun vraag tot samenwerking. Zij betogen:

"Na het gehoor gaf de raadvrouw van verzoekers verder aan dat bovenop de informatie gegeven door verzoekster en haar broers, uit objectieve informatie blijkt dat Pakistan de dubbele nationaliteit niet erkend (zie pagina 22-24 gehoorverslag N.A.Y. (...)).

Er werd ook de vraag gesteld aan de Protection Officer of er inderdaad enig authenticiteitsonderzoek had plaatsgevonden, waarop werd geantwoord:

(...)

Tenslotte, werd op basis van de leeftijd van de kinderen en het gedrag van de ouders in hun eigen asielaanvraag, gevraagd dat verwerende partij zou samenwerken om de ware nationaliteit van verzoekster en haar broer te achterhalen, minstens dat er gewacht zou worden met het nemen van een beslissing zodat ze zelf ook nog informatie zouden proberen te vergaren (zie pagina's 22-25 gehoorverslag N.A.Y. (...) en email dd.30.09.201 9, stuk 3).

Hierop werd echter niet ingegaan:

- Het administratief dossier bevat geen enkele informatie omtrent de Pakistaanse nationaliteitswetgeving;*
- Het bevat geen enkele informatie over valse Pakistaanse documenten en de vraag of een Schengenvizum alsnog zou kunnen worden afgeleverd indien een valse identiteitsdocument werd voorgelegd;*
- Werd er zelf geen termijn gegeven aan verzoekster en haar broers om stappen te ondernemen teneinde zelf documenten voor te leggen omtrent hun nationaliteit;*

Zodoende miskende verwerende partij het hoger belang van de kinderen, de samenwerkingsplicht evenals het principe van het voordeel van de twijfel.

In het kader van het onderzoek van een asielaanvraag, in het bijzonder van een minderjarige, is het immers de verplichte taak van de asielinstanties om niet enkel de asielzoeker te horen maar ook om samen te werken bij de feitenvaststellingen en de vergaring van informatie.

Als minderjarigen steunen verzoekster en haar broers veel meer op de asielinstanties om mee te werken aan de vergaring van informatie, in het bijzonder als het gaat om de nationaliteit. Verwerende partij kan immers als asielinstantie gemakkelijker aan informatie geraken dan minderjarige kinderen.

Artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 27 van het KB betreffende de rechtspleging bij het CGVS) luidt immers als volgt:

(...)

Volgens het Hof van Justitie houdt de samenwerkingsplicht concreet in dat:

(...)

In casu dient te worden vastgesteld dat gezien de jonge leeftijd van de kinderen en de korte termijn binnen de welke hun dossier werd afgehandeld, zij de medewerking van verwerende partij nodig had. Door verzoekster en haar broers wat meer tijd te geven maar ook door de CEDOCA te ondervragen over :

- de Pakistaanse nationaliteitswetgeving;*
- de mogelijkheid om al dan niet gemakkelijk valse Pakistaanse identiteitsdocumenten te bekomen;*
- de mogelijkheid om met valse identiteitsdocumenten alsnog een Schengenvizum te bekomen in het algemeen;*
- en in het bijzonder in casu nagaan of er een onderzoek had plaatsgevonden naar de authenticiteit van de gebruikte Pakistaanse paspoorten."*

Verzoekende partijen stellen zich voorts de vraag naar de Pakistaanse nationaliteit voor Afghaanse vluchtelingen. Zij doen gelden:

"Hoewel verwerende partij geen enkele informatie hierover toevoegt, blijkt uit een COI Focus rapport van 16.04.2018 "Pakistan, nationaliteitswetgeving" dat Afghaanse vluchtelingen, zelfs wanneer ze geboren zijn in Pakistan, niet in aanmerking komen voor de Pakistaanse nationaliteit:

(...)

Overigens is het onmogelijk om zowel de Pakistaanse als de Afghaanse nationaliteit te hebben, zoals ten onrechte in het arrest van Uw Raad dd.29.07.201 9 wordt gesteld. Zo leest men in de COI Focus immers:

(...)

Ofwel zijn verzoekster en haar broers dus Afghanen, wat zij voorhouden, ofwel zijn ze Pakistan geworden en hebben ze afstand gedaan van hun Afghaanse nationaliteit.

Wat de laatste hypothese betreft, is deze onmogelijk nu verzoekster ouders in het kader van hun asielaanvraag hun recente Afghaanse paspoorten hebben neergelegd:

(...)

Men leest overigens specifiek in de COI Focus dat Pakistan niet de nationaliteit toekent aan Afghaanse vluchtelingen:

(...)

Verzoekers onderstreept tenslotte dat de identiteitsgegevens vermeldt in de Pakistaanse identiteitsdocumenten en paspoorten helemaal niet overeenkomen met de werkelijkheid en tegenstrijdig zijn.

Zo vermelden de identiteitsdocumenten van verzoekers ouders:

- beiden geboren zouden zijn in Chaman, in Pakistan volgens de paspoorten (zie stukken 5-8, reeds in administratief dossier ouders);*
- dat ze getrouwd zouden zijn in Karachi (stuk 9, reeds in administratief dossier ouders);*
- dat Mevrouw volgens de huwelijksakte dan weer geboren zou zijn in Karachi en Mijnheer in Quetta (stuk 9, reeds in administratief dossier ouders).*

De enige plausibele verklaring en uitleg voor het gebruik van de Pakistaanse reis- en identiteitsdocumenten is dan ook dat deze vals zijn.

Dit wordt ook bevestigd in de bovenvermelde COI Focus:

(...)

Zoals verzoekster en haar broers hebben uitgelegd, hebben hun ouders valse Pakistaanse identiteitsdocumenten verkregen tegen betaling van een smokkelaar.

Het is op basis van deze valse identiteitsdocumenten dat ze vervolgens een paspoort hebben verkregen en een Schengenvisum (zie ook infra).

Echter, ingeval van terugkeer en ingeval van controle door de Pakistaanse overheidsdiensten, zal onmiddellijk kunnen worden vastgesteld dat de afgeleverde Pakistaanse identiteitsdocumenten vals zijn. Dergelijke controle zou in ieder geval plaatsvinden ingeval van terugkeer, met name aan de grenscontrole (zie ook infra)."

"Verzoekers menen dat op basis van bovenvermelde COI Focus duidelijk kan worden besloten dat het weldegelijk mogelijk is en zelfs courant, om een Pakistaans paspoort te krijgen die materieel authentiek is maar waarvan de inhoud gestolen en vals is.

Dit stemt ook overeen met de informatie die verzoekers gaven, namelijk dat ze betaald hebben voor de documenten en zelf nooit naar een Pakistaanse overheidsdienst zijn geweest. Verder wordt dit bevestigd door de foute en tegenstrijdige informatie die de identiteitsdocumenten zelf bevatten: met name de geboorteplaatsen van de ouders van verzoekers (zie supra).

Men vindt dezelfde informatie terug in verschillende andere betrouwbare bronnen.

Zo leest men in een uitgebreid rapport van de Canadese immigratiedienst van juni 2000 dat er grootschalige fraude is in Pakistaanse identiteits- en reisdocumenten. In het bijzonder dat er "authentieke" paspoorten worden afgeleverd op basis van valse identiteitskaarten:

(...)

Men leest dezelfde grootschalige fraude in een COI van:

(...)

Het enkele feit dat verzoekster en haar gezin gereisd hebben met een Schengenvisum, vormt met andere woorden in geen geval een garantie dat hun paspoorten authentiek waren noch dat ze Pakistaanse onderdanen zijn.

Pakistaanse paspoorten vormen hierbij geen unicum.

Zo werd recent door Uw Raad per arrest dd. 1 9.06.201 9, nr.222.826 erkend op basis van een rapport van Refworld over Guinee dat er een verschil bestaat tussen een materieel authentiek paspoort en de valse inhoud ervan:

(...)

Het rapport van Refworld waarnaar verwezen wordt stelt immers, zoals de COI Focus over Pakistan, dat heel wat valse Guineese paspoorten in omloop zijn.

(...)

Tenslotte, merken verzoekers op dat hoewel verwerende partij geen enkele informatie hierover toevoegt, uit een COI Focus rapport van 12.06.2019 "Pakistan. Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten" blijkt dat het niet alleen mogelijk is dat er via valse documenten wordt gereisd, maar dat dit thans wel onderzocht kan worden:

(...)

Verwerende partij kon en kan dus de Pakistaanse autoriteiten vragen om de gebruikte reisdocumenten te verifiëren op hun authenticiteit.

Op basis van deze elementen, vragen verzoekers om de toepassing van het voordeel van de twijfel. Zij hebben heel wat spijt dat hun ouders niet onmiddellijk de waarheid hebben verteld. Zij zijn hiervoor echter geenszins verantwoordelijk en tonen nu volledige transparantie.

Bovendien worden hun verklaringen volledig ondersteund door objectieve informatiebronnen: het is niet mogelijk om zowel de Pakistaanse als de Afghaanse nationaliteit te hebben. Ze kunnen enkel de Pakistaanse nationaliteit hebben gekregen indien ze afstand hebben genomen van hun Afghaanse nationaliteit.

De Afghaanse nationaliteit van verzoekers staat echter vast gezien hun ouders recente paspoorten hebben laten maken en deze hebben voorgelegd aan Uw Raad.

Bovendien is het weldegelijk mogelijk om een authentiek paspoort en Schengenvizum te verkrijgen, op basis van valse identiteitskaarten zoals werd aangetoond.

Artikel 48/7 Vreemdelingenwet kan in casu dan ook worden toegepast. Verzoekers hebben immers:

- een oprechte inspanning geleverd om hun verzoek te staven;
- alle relevante elementen waarover ze beschikken zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- de verklaringen van de verzoekers zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor hun verzoek;
- ze hebben hun verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, met name onmiddellijk na het negatief arrest omtrent hun ouders,
- de algemene geloofwaardigheid van verzoekers is komen vast te staan.

Verzoekers vragen op grond hiervan een vorm van internationale bescherming.

Ondergeschikt, verzoeken verzoekers dat hun aanvragen opnieuw door verwerende partij zou worden onderzocht, rekening houdend met bovenvermelde informatie en met de uitdrukkelijke opdracht om de gebruikte reis- en identiteitsdocumenten op hun authenticiteit te laten controleren."

In een derde onderdeel, gaan verzoekende partijen in op de risico's in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Zij voeren in dit kader aan:

"Verzoekers menen op basis hiervan dat er kan worden vastgesteld dat ze enkel de Afghaanse nationaliteit hebben. De vraag is thans welke risico's zij lopen in geval van terugkeer.

Dit werd nog niet onderzocht door verwerende partij.

Het CGVS dient een onderzoek te voeren naar de concrete moeilijkheden die verzoekers ingeval van terugkeer zouden ondervinden.

Zoals onderstreept in een recent arrest van Uw Raad:

(...)

Ten overvloede halen verzoekers thans al informatie aan omtrent deze risico's doch een volledige nieuwe analyse van de dossiers is vereist, ook om het recht om te worden gehoord, na te leven.

In het bijzonder dient aandacht te worden besteedt aan het feit dat eerste verzoekster, F.B. (...), specifieke risico's loopt als jong meisje."

Verzoekende partijen wijzen verder op het hoger belang van het kind. Zij verwijzen daarbij naar artikel 20, 3° van de herschikte kwalificatierichtlijn, artikel 3.1 van het IVRK, artikel 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de EU, artikel 22bis, vierde lid van de Grondwet en artikel 14, vierde lid van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (PR CGVS).

"Uit het geheel van deze bepalingen blijkt dat de analyse van de nood aan bescherming plaats dient te vinden rekening houdend met de specifieke situatie van kinderen in Afghanistan en het hoger belang van het kind."

Verzoekende partijen gaan in op de actuele situatie in Kandahar en het lot voor 'terugkeerders'. Zij doen in dit kader gelden:

"Men leest over Kandahar in het laatste EASO rapport van juni 2019:

(...)

EASO besluit:

(...)

Er zijn in hoofde van verzoekers individuele elementen, met name het verhoogde kwetsbaarheid nu zij nooit in Afghanistan geleefd en zijn enkel in Pakistan en België verbleven sinds hun geboorte. Ze spreken Nederlands en Urdu.

Zij lopen ingeval van terugkeer verhoogde risico's als terugkeerders.

De Iraanse autoriteiten, de Pakistaanse autoriteiten en de Europese lidstaten sturen massaal Afghaanse vluchtelingen terug.

Dit terwijl de humanitaire hulp drastisch daalt en heel wat NGO's Afghanistan hebben verlaten omwille van veiligheidsoverwegingen.

Zo leest men:

1. In het EASO rapport van december 2017:

(...)

Hieraan dient te worden toegevoegd dat de veiligheidssituatie in Kaboel veel slechter is geworden omwille van de "misdrijven van gemeen recht", in het bijzonder ontvoeringen.

Hieromtrent leest men in het rapport dat de autoriteiten geen kunnen bescherming bieden hiertegen, erger nog dat agenten van de Afghaanse politie zelf mensen ontvoeren in ruil voor geld.

Zeer vaak zijn het bovendien Afghaanse burgers die een band hebben met het buitenland, zoals terugkeerders, die hiervan het slachtoffer van zijn (pagina 48 EASO rapport).

2. Refugee Support Network van april 2016, p.31 :

(...)

3. Onderzoek van Liza Schuster en Nassim Majidi, "What happens post-deportation? The experience of deported Afghans, Migration Studies, van mei 2013:

(...)

4. UNHCR Eligibility Guidelines dd. 30.08.2018:

(...)

5. Rapport dd. 12.04.2017 van de speciale rapporteur voor de VN, dat Afghanen die terugkeren na een lang verblijf in het buitenland, ernstige moeilijkheden ondervinden:

(...)

6. Rapport van Human Rights Watch van november 2003 waaruit blijkt dat meer dan 60% van de "returnees" moeilijkheden hebben bij hun terugkeer:

(...)

7. Rapport van het International Committee of the Red Cross: ten gevolge van het groot aantal vluchtelingen, inclusief intern verplaatste vluchtelingen, is de economische situatie uiterst slecht hetgeen ook gevolgen heeft op de stabiliteit van het land:

(...)

8. Amnesty International stelt in een rapport van april 2017 dat een terugkeer niet meer mogelijk is:

(...)

9. Uitgebreid rapport van Asyls van augustus 2017, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul":

(...)

10. EASO, Afghanistan Security Situation, juni 2019, pl -74;

(...)

11. Dit wordt ook bevestigd in het ander rapport van EASO, "Guidance note and Common analysis":

(...)

12. En tenslotte in de COI FOCUS van mei 2019:

(...)

Uit bovenvermelde rapporten blijkt dat terugkeerders het zeer moeilijk hebben. Zelfs toegang tot basisvoorzieningen, een woning, voedsel en water zijn absoluut geen evidentie.

Dit zijn individuele elementen die in rekening moeten worden genomen bij de beoordeling van verzoekers aanvraag.

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, werd dit ook door Uw Raad in een arrest dd. 20.11.2017 van de Algemene Vergadering over Bagdad onderstreept:

(...)

Verzoekers vertonen een verhoogde kwetsbaarheid, zij hebben nog nooit een voet gezet in Afghanistan en hebben er geen enkel netwerk, waardoor ze minder weerbaar zijn voor het geweld in Kandahar en zodoende individuele elementen aanhaalt in de zin van artikel 48/4§2 c) Vreemdelingenwet.

Hieraan dient te worden toegevoegd dat eerste verzoekster, B.F. (...), als jong meisje die nog nooit in Afghanistan is geweest, ook specifieke risico's loopt. Vrouwen worden over het algemeen bijzonder slecht behandeld en bij wet gediscrimineerd. Dit is nog erger voor een jonge vrouw die nog nooit in Afghanistan heeft geleefd en de lokale praktijken niet kent.

Door deze persoonlijke elementen, is de vereiste mate van willekeurig geweld lager en bestaat dus het reëel risico dat zij slachtoffer zouden worden van ernstige schade.

Rekening houdend met deze elementen dient de asielaanvraag van verzoekers minstens ontvankelijk te worden verklaard."

3.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande in hoofddorde om hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Email dd.30.09.2019 van raadvrouw aan CGVS

4. COI Focus 1 6 april 2018 Pakistan nationaliteitswetgeving

5. Visa application form vader

6. Kopie paspoort vader

7. Visa application form moeder

8. Kopie paspoort moeder

9. Kopie huwelijksakte ouders

10. Rapport Canada, juni 2000".

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1. Verzoekende partijen leggen op 20 juli 2020 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer.

Het betreft vooreerst een Afghaans paspoort op naam van hun broer N.A.Y. Hiermee wensen verzoekende partijen aan te tonen dat hun broer de Afghaanse nationaliteit heeft. Verzoekende partijen stellen dat, zoals aangehaald in het verzoekschrift, een Pakistaans onderdaan de Afghaanse nationaliteit niet kan bezitten omdat de Pakistaanse wetgeving de dubbele nationaliteit niet toelaat. Verzoekende partijen wijzen op de inhoud van de COI Focus van 16 april 2018 over de Pakistaanse nationaliteitswetgeving. Tevens wijzen zij op een nieuw rapport van EASO waaruit blijkt dat Afghaanse vluchtelingen niet de Pakistaanse nationaliteit kunnen verkrijgen.

Verder gaat het om nieuwe informatie, met name een COI Focus van 26 maart 2018 en een COI Focus van 30 november 2017. Uit deze informatie blijkt dat Pakistaanse paspoorten frauduleus kunnen worden bekomen op basis van valse Pakistaanse identiteitskaarten, zoals verzoekende partijen uitlegden.

4.2. Verweerder brengt benevens de bij de nota met opmerkingen gevoegde algemene informatie in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen preciseren op generlei wijze op welke wijze artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissingen zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

5.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.3. Artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 richtlijn is omgezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Met de inhoud en de toepassing van de voormelde artikelen en bepalingen wordt, in zoverre deze van toepassing zijn op verzoekende partijen, in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

5.4. Artikel 20.3 van voormelde richtlijn luidt als volgt:

“Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die folteringen hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn.”

Deze bepaling vindt zijn weerslag in diverse artikelen in de Vreemdelingenwet, zoals artikel 1, 12°, artikel 57/6, § 3, tweede lid en artikel 57/1, § 3, eerste lid en § 4. Eveneens voorziet artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet in deze in een regeling teneinde tijdens de procedure internationale bescherming rekening te houden met en passende steun te verlenen aan personen ten aanzien van wie bijzondere procedurele noden, in het bijzonder omwille van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld, worden vastgesteld.

Met de inhoud en de toepassing van de voormelde artikelen en bepalingen wordt, in zoverre deze van toepassing (zouden) zijn op verzoekster, in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

5.5. Verzoekende partijen wijzen voorts op het hoger belang van het kind. Te dezen verwijzen zij naar artikel 20, 3° van de herschikte kwalificatierichtlijn, artikel 3.1 van het IVRK, artikel 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de EU, artikel 22bis, vierde lid van de Grondwet en artikel 14, vierde lid PR CGVS.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen en artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoekende partijen het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan immers geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van internationale bescherming.

5.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

5.7. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat aan de in hunner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

5.8. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er*

eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

In de bestreden beslissingen, genomen ten aanzien van verzoekende partijen, wordt in dit kader met recht gemotiveerd als volgt:

“Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door u ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op de problemen van uw vader op jullie oude adres in Block 7 en de inbraak in jullie huis in Sadi Town.

Het CGVS stelt vast dat de door u aangehaalde asielmotieven nieuw zijn, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en/of betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in uw naam werd ingediend door uw ouders. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat uw verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet u immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Uit voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan cumulatief te vervullende voorwaarden die de wetgever heeft opgelegd, aangezien de door u aangehaalde gronden voor het indienen van een apart verzoek louter betrekking hebben op feiten en/of activiteiten eigen aan uw ouders. U werd gehoord en uit uw verklaringen blijkt dat u niet voldoende op de hoogte van de feiten die zich in Karachi afspeelden. Zo weet u weliswaar dat uw vader problemen had waardoor jullie moesten verhuizen, maar welke problemen uw vader precies had weet u niet (CGVS, p. 5). Ook over de inbraak van dieven in uw familiehuis in Sadi Town kan u weinig vertellen, in de eerste plaats omdat u tijdens de door u geschetste gebeurtenis niet aanwezig was in de woning (CGVS, p. 4). Hoewel u nieuwe feiten aanhaalde gaat het niet om elementen die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het is dit opzicht overigens bevreemdend te moeten vaststellen dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar asielmotieven die betrekking hebben op uw ouders’ persoon. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 Vw. zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u en uw ouders. Doordat uw ouders zelf geen volgend verzoek, doch enkel hun vier kinderen een verzoek lieten indienen terwijl (i) het onderzoek in uw hoofde zich enkel toespitst op het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming, en niet die van uw ouders, toespitst en (ii) u zelf onvoldoende op de hoogte bent van de ware toedracht van de door u aangehaalde asielmotieven, dient bovendien besloten te worden dat uw ouders, door zelf geen volgend verzoek in te dienen, aldus beletten dat hun beweerde vrees voor vervolging omwille van elementen in hoofde van uw ouders ten gronde uitgespit wordt. De houding van uw ouders doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan (CGVS, p. 5), dient opgemerkt dat er inzake het verzoek van uw ouders werd geoordeeld dat ze Pakistaanse staatsburger zijn (CGVS, p. 5). Er dient herhaald dat de Duitse autoriteiten een Schengenvisum voor u en uw familieleden hebben afgeleverd op basis van authentiek bevonden Pakistaanse paspoorten en dat jullie met deze paspoorten (waarvan de originelen niet werden voorgelegd) legaal vanuit Pakistan de Schengen zone zijn binnen gereisd. Eveneens dient te worden aangestipt dat de RvV in het arrest in het dossier van het (eerste) verzoek uw ouders besloot dat uw ouders geen zicht boden op hun huidige nationaliteiten en concludeerde dat uw ouders ‘minstens (ook) de Pakistaanse nationaliteit hebben’ (Arrest RvV, nummer 224.339, 29 juli 2019, p. 11). Wat betreft het door uw advocaat voorgelegde onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn uit 2005, dient te worden opgemerkt dat dit niet op jullie van toepassing is. Hieruit blijkt immers dat een kind van Afghaanse staatsburgers geen aanspraak kan maken op de Pakistaanse nationaliteit ook al is hij/zij geboren in Pakistan. Er werd echter reeds vastgesteld dat de uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Betreffende het feit dat jullie toch de dubbele nationaliteit blijken te hebben dient opgemerkt dat alle Afghaanse identiteitsdocumenten die door u en uw gezinsleden zijn voorgelegd afgeleverd zijn na jullie aankomst in Europa. Wat betreft uw

taskara dient te worden opgemerkt dat u aangeeft te zijn geboren in de Pakistaanse stad Karachi (CGVS, pp. 3-4), maar dat er op uw taskara werd genoteerd dat u werd geboren in de Afghaanse stad Kandahar. Bovendien werd als uitgiftedatum op uw taskara 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019) genoteerd. U kwam echter samen met uw familie reeds op 27 juli 2016 aan in België – bijna drie jaar vóór de uitgiftedatum van uw voorgelegde taskara.

De overige voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten met betrekking tot uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie wijzen enkel op uw vaders werkzaamheden in Karachi. De aankoop- en verkoopakten van het huis in Sadi Town wijst er dan weer louter op dat jullie vader in januari 2014 een huis aldaar aankocht en in oktober 2015 hetzelfde huis verkocht. Er kan uit deze documenten echter geen concrete informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit Pakistan zouden hebben geleid.

(...)

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door u ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op de telefonische afpersing van uw vader en de inbraak in jullie huis in Sadi Town.

Het CGVS stelt vast dat de door u aangehaalde asielmotieven nieuw zijn, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en/of betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in uw naam werd ingediend door uw ouders. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat uw verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet u immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Uit voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan cumulatief te vervullende voorwaarden die de wetgever heeft opgelegd, aangezien de door u aangehaalde gronden voor het indienen van een apart verzoek louter betrekking hebben op feiten en/of activiteiten eigen aan uw ouders. U werd gehoord en uit uw verklaringen blijkt dat u niet voldoende op de hoogte van de feiten die zich in Karachi afspeelden. Zo weet u te vertellen dat uw vader misschien werd gebeld door mensen die geld vroegen, maar wie uw vader precies belden, weet u niet (CGVS, p. 5). Ook van de inbraak van dieven in uw familiehuis in Sadi Town bent u vrijwel niet op de hoogte, in de eerste plaats omdat u tijdens de door u geschetste gebeurtenis niet aanwezig was in de woning (CGVS, p. 5). Hoewel u nieuwe feiten aanhaalde gaat het niet om elementen die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het is dit opzicht overigens bevreemdend te moeten vaststellen dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar asielmotieven die betrekking hebben op uw ouders' persoon. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 Vw. zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u en uw ouders. Doordat uw ouders zelf geen volgend verzoek, doch enkel hun vier kinderen een verzoek lieten indienen terwijl (i) het onderzoek in uw hoofde zich enkel toespitst op het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming, en niet die van uw ouders, toespitst en (ii) u zelf onvoldoende op de hoogte bent van de ware toedracht van de door u aangehaalde asielmotieven, dient bovendien besloten te worden dat uw ouders, door zelf geen volgend verzoek in te dienen, aldus beletten dat hun beweerde vrees voor vervolging omwille van elementen in hoofde van uw ouders ten gronde uitgespit wordt. De houding van uw ouders doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft uw vrees voor ontvoering, dieven en de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan (CGVS, p. 6), dient opgemerkt dat er inzake het verzoek van uw ouders werd geoordeeld dat ze Pakistaanse staatsburger zijn. Er dient herhaald dat de Duitse autoriteiten een Schengenvizum voor u en uw familieleden hebben afgeleverd op basis van authentiek bevonden Pakistaanse paspoorten en dat jullie met deze paspoorten (waarvan de originelen niet werden voorgelegd) legaal vanuit Pakistan de Schengen zone zijn binnen gereisd. Eveneens dient te worden aangestipt dat de RvV in het arrest in het dossier van het (eerste) verzoek uw ouders besloot dat uw ouders geen zicht boden op hun huidige nationaliteiten en concludeerde dat uw ouders ‘minstens (ook) de Pakistaanse nationaliteit hebben’ (Arrest RvV, nummer 224.339, 29 juli 2019, p. 11). Wat betreft het door uw advocaat voorgelegde onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse

nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn uit 2005, dient te worden opgemerkt dat dit niet op jullie van toepassing is. Hieruit blijkt immers dat een kind van Afghaanse staatsburgers geen aanspraak kan maken op de Pakistaanse nationaliteit ook al is hij/zij geboren in Pakistan. Er werd echter reeds vastgesteld dat de uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Betreffende het feit dat jullie toch de dubbele nationaliteit blijken te hebben dient opgemerkt dat alle Afghaanse identiteitsdocumenten die door u en uw gezinsleden zijn voorgelegd afgeleverd zijn na jullie aankomst in Europa. Wat betreft uw taskara dient te worden opgemerkt dat u aangeeft te zijn geboren in de Pakistaanse stad Karachi (CGVS, pp. 3-4), maar dat er op uw taskara werd genoteerd dat u werd geboren in de Afghaanse stad Kandahar. Bovendien werd als uitgiftedatum op uw taskara 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019) genoteerd. U kwam echter samen met uw familie reeds op 27 juli 2016 aan in België – bijna drie jaar vóór de uitgiftedatum van uw voorgelegde taskara.

De overige voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten met betrekking tot uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie wijzen enkel op uw vaders werkzaamheden in Karachi. De aankoop- en verkoopakten van het huis in Sadi Town wijst er dan weer louter op dat jullie vader in januari 2014 een huis aldaar aankocht en in oktober 2015 hetzelfde huis verkocht. Er kan uit deze documenten echter geen concrete informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit Pakistan zouden hebben geleid.

(...)

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door u ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op de telefonische afpersing van uw vader en de inbraak in jullie huis in Sadi Town.

Het CGVS stelt vast dat de door u aangehaalde asielmotieven nieuw zijn, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en/of betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in uw naam werd ingediend door uw ouders. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat uw verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet u immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”.

Uit voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan cumulatief te vervullende voorwaarden die de wetgever heeft opgelegd, aangezien de door u aangehaalde gronden voor het indienen van een apart verzoek louter betrekking hebben op feiten en/of activiteiten eigen aan uw ouders. U werd gehoord en uit uw verklaringen blijkt dat u niet voldoende op de hoogte van de feiten die zich in Karachi afspeelden. Zo weet u weliswaar te vertellen dat uw vader telefonisch werd afgeperst en dat er werd gedreigd met de ontvoering van zijn kinderen, maar wie de afpersers waren, weet u niet (CGVS, p. 4). Ook over de inbraak van dieven in uw familiehuis in Sadi Town kan u nauwelijks iets vertellen, in de eerste plaats omdat u tijdens de door u geschetste gebeurtenis niet aanwezig was in de woning (CGVS, p. 4). Hoewel u nieuwe feiten aanhaalde gaat het niet om elementen die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het is dit opzicht overigens bevreemdend te moeten vaststellen dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar asielmotieven die betrekking hebben op uw ouders' persoon. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 Vw. zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u en uw ouders. Doordat uw ouders zelf geen volgend verzoek, doch enkel hun vier kinderen een verzoek lieten indienen terwijl (i) het onderzoek in uw hoofde zich enkel toespitst op het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming, en niet die van uw ouders, toespitst en (ii) u zelf onvoldoende op de hoogte bent van de ware toedracht van de door u aangehaalde asielmotieven, dient bovendien besloten te worden dat uw ouders, door zelf geen volgend verzoek in te dienen, aldus beletten dat hun beweerde vrees voor vervolging omwille van elementen in hoofde van uw ouders ten gronde uitgespit wordt. De houding van uw ouders doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en de gebrekkige onderwijsmogelijkheden aldaar dient opgemerkt dat er inzake het verzoek van uw ouders werd geoordeeld dat ze Pakistaanse staatsburger zijn (CGVS, p. 5). Er dient herhaald dat de Duitse autoriteiten een Schengenvizum voor u en uw familieleden hebben afgeleverd op basis van authenticiteit

bevonden Pakistaanse paspoorten en dat jullie met deze paspoorten (waarvan de originelen niet werden voorgelegd) legaal vanuit Pakistan de Schengen zone zijn binnen gereisd. Eveneens dient te worden aangestipt dat de RvV in het arrest in het dossier van het (eerste) verzoek uw ouders besloot dat uw ouders geen zicht boden op hun huidige nationaliteiten en concludeerde dat uw ouders 'minstens (ook) de Pakistaanse nationaliteit hebben' (Arrest RvV, nummer 224.339, 29 juli 2019, p. 11). Wat betreft het door uw advocaat voorgelegde onderzoeksartikel van de Canadese immigratiedienst inzake de dubbele Pakistaanse en Afghaanse nationaliteit van kinderen wiens ouders Afghanen zijn uit 2005, dient te worden opgemerkt dat dit niet op jullie van toepassing is. Hieruit blijkt immers dat een kind van Afghaanse staatsburgers geen aanspraak kan maken op de Pakistaanse nationaliteit ook al is hij/zij geboren in Pakistan. Er werd echter reeds vastgesteld dat de uw ouders Pakistaanse staatsburgers zijn. Betreffende het feit dat jullie toch de dubbele nationaliteit blijken te hebben dient opgemerkt dat alle Afghaanse identiteitsdocumenten die door u en uw gezinsleden zijn voorgelegd afgeleverd zijn na jullie aankomst in Europa. Wat betreft uw taskara dient te worden opgemerkt dat u aangeeft te zijn geboren in de Pakistaanse stad Karachi (CGVS, pp. 3-4), maar dat er op uw taskara werd genoteerd dat u werd geboren in de Afghaanse stad Kandahar. Bovendien werd als uitgiftedatum op uw taskara 21 jauza 1398 (Gregoriaanse kalender (GK) 11 juni 2019) genoteerd. U kwam echter samen met uw familie reeds op 27 juli 2016 aan in België – bijna drie jaar vóór de uitgiftedatum van uw voorgelegde taskara. De overige voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten met betrekking tot uw vaders werk in de tweedehandsschoenenindustrie wijzen enkel op uw vaders werkzaamheden in Karachi. De aankoop- en verkoopakten van het huis in Sadi Town wijst er dan weer louter op dat jullie vader in januari 2014 een huis aldaar aankocht en in oktober 2015 hetzelfde huis verkocht. Er kan uit deze documenten echter geen concrete informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit Pakistan zouden hebben geleid."

Verzoekende partijen slagen er niet in om de voormelde, in de bestreden beslissingen opgenomen motieven te ontkrachten.

Met hun blote beweringen dat zij niet over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en dat de Pakistaanse documenten waarvan sprake op illegale wijze werden bekomen en dus vals zijn, kunnen verzoekende partijen bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde motieven en de vaststellingen die werden gedaan in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en waarnaar in deze motieven wordt verwezen.

Evenmin doen verzoekende partijen aan de voormelde motieven afbreuk met hun verwijzing naar de zagezegd strijdige inhoud van de beschikbare Pakistaanse documenten. Dat de voorliggende documenten tegenstrijdige informatie zouden bevatten over de geboorteplaatsen van hun ouders, kan immers niet worden gevolgd. De plaatsen vermeld op de huwelijksakte, waarnaar verzoekende partijen verwijzen om zulks aan te tonen, betreffen namelijk niet de geboorteplaatsen van hun ouders doch wel hun respectieve adressen ten tijde van het huwelijk.

Waar verzoekende partijen zowel in het voorliggende verzoekschrift als in hun aanvullende nota wijzen op informatie omtrent de Pakistaanse nationaliteitswetgeving en op basis hiervan stellen dat de Pakistaanse nationaliteit niet aan kinderen van Afghaanse vluchtelingen wordt verleend, dient te worden vastgesteld dat deze informatie op verzoekende partijen niet van toepassing is. Uit het arrest nr. 224 339 van 29 juli 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, geveld ten aanzien van hun ouders, blijkt immers dat hun ouders de Pakistaanse nationaliteit hebben. Bijgevolg kunnen zij niet worden aanzien als 'Afghaanse vluchtelingen' in de zin van de informatie die verzoekende partijen citeren en kunnen verzoekende partijen evenmin als kinderen van zulke vluchtelingen worden beschouwd. De motieven die dienaangaande in het voormelde arrest zijn opgenomen, luiden als volgt:

"Nochtans laat de objectieve informatie, die afkomstig is uit de officiële Evibel-databank van de Dienst Vreemdelingenzaken en door de verwerende partij bij de administratieve dossiers werd gevoegd, toe vast te stellen dat verzoekers op 9 december 2015 en op 5 juli 2016 visa aanvroegen op de Duitse vertegenwoordiging in Karachi (Pakistan) (AD eerste verzoeker, stuk 15, Landeninformatie info DVZ, Evibel, visumaanvraag Y. M. + inlichtingen DVZ 3 juli 2017; AD tweede verzoekster, stuk 13, Landeninformatie, info DVZ Evibel, 28 juli 2016 + DVZ inlichtingen 3 juli 2017). Zowel eerste verzoeker als tweede verzoekster maakten bij deze aanvragen van een Schengenvisum gebruik van Pakistaanse reispassen die in 2015 waren uitgegeven, dat beiden geboren zijn in Chaman en in Karachi verbleven, waar ook hun zoon A. N. geboren is en dat eerste verzoeker er handel dreef in tweedehandskledij. Uit deze informatie blijkt onomstotelijk dat verzoekers minstens (ook) de Pakistaanse nationaliteit hebben.

Het determinerend motief van de bestreden beslissingen bestaat erin dat verzoekers over de Pakistaanse nationaliteit beschikken zodat hun asielaanvraag dient te worden beoordeeld ten aanzien van Pakistan.

2.5.9. Verzoekers blijven in hun middel volharden dat zij (enkel) de Afghaanse nationaliteit zouden hebben en dat de mensensmokkelaar de Pakistaanse reisdocumenten en de visa zou hebben geregeld. De bewering van verzoekers dat zij niet in het bezit zouden zijn van deze paspoorten, betekent niet dat deze documenten niet zouden bestaan. De Raad stipt aan dat verzoekers een aantal anekdotes aanhalen van hun raadsman, maar dat zij niet concreet aantonen dat de Evibel-databank gegevens bevat die gebaseerd zijn op valse identiteits- of reisdocumenten. Verzoekers tonen evenmin aan dat het mogelijk is om met een vlucht van Emirates het Schengengrondgebied in te reizen (AD eerste verzoeker, stuk 11, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 2 augustus 2016, reisroute) vanuit een derde land zonder onderworpen te worden aan een individuele controle van de reisdocumenten, zoals zij beweren.

Aangezien verzoekers er niet in slagen de waarachtigheid van de informatie uit de Evibel-databank te ontkrachten, blijft het determinerend motief van de bestreden beslissingen overeind."

Waar verzoekende partijen in het kader van het voorgaande betogen dat het onmogelijk zou zijn om de dubbele Pakistaanse-Afghaanse nationaliteit te hebben, wijzen op informatie waaruit blijkt dat het mogelijk is om valse Pakistaanse documenten en paspoorten te bekomen en, verwijzend naar de eerder neergelegde Afghaanse documenten en het door middel van een aanvullende nota neerlegde paspoort, poneren dat uit dit alles zou blijken dat zij enkel de Afghaanse en niet de Pakistaanse nationaliteit hebben, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen hiermee aan het voorgaande ook geenszins afbreuk doen. Uit het geheel van de voorliggende informatie, en uit hetgeen gesteld werd in het hoger aangehaalde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, blijkt immers dat het voorgaande niet enkel geldt voor Pakistaanse documenten doch eveneens voor Afghaanse documenten. Uit de algemene informatie die verzoekende partijen citeren, kan voorts geenszins worden afgeleid dat de Pakistaanse documenten waarover hun ouders en hun broer beschikken en waarmee zij naar Europa reisden niet-authentiek zouden zijn. Evenmin kan zulks worden afgeleid uit de neergelegde en aangehaalde documenten die de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partijen zouden moeten aannemelijk te maken. Verzoekende partijen gaan in hun betoog namelijk vooreerst schromelijk voorbij aan en doen hiermee geenszins afbreuk aan de terechte vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat hun Afghaanse documenten werden afgeleverd na hun aankomst in Europa en dat deze documenten gegevens bevatten die strijdig zijn met hun verklaringen. Deze vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de bewijswaarde van de neergelegde en aangehaalde Afghaanse documenten. Bovendien blijkt, zoals reeds werd opgemerkt, dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met allerhande documenten en dat aan documenten zoals de neergelegde en aangehaalde Afghaanse documenten daardoor geen enkele betrouwbaarheid kan worden gehecht. Aldus kan worden aangenomen dat de neergelegde Afghaanse documenten en de documenten die (de ouders van) verzoekende partijen eventueel zouden hebben voorgelegd aan de Afghaanse ambassade te Brussel en het Afghaanse Consulaat-generaal te Bonn vals of vervalst kunnen zijn. Bijgevolg volstaat het gegeven dat de ouders van verzoekende partijen in hun procedure voor de Raad stukken uitgereikt door deze ambassade en dit Consulaat-generaal hebben voorgelegd en dat verzoekende partijen een paspoort van hun broer neerleggen niet om te besluiten dat verzoekende partijen, die zelf aanvoeren dat het onmogelijk is om de dubbele Pakistaans-Afghaanse nationaliteit te hebben, (ook) de Afghaanse nationaliteit hebben. Dit geldt nog des te meer nu zij tot op heden op generlei wijze duiden op welke wijze of op welke basis de betreffende documenten werden bekomen. Deze vaststellingen volstaan, tezamen genomen met het gegeven dat verzoekende partijen en hun ouders geenszins geloofwaardige verklaringen afleggen over hun nationaliteit, om te besluiten dat aan de neergelegde en aangehaalde documenten die moeten aantonen dat verzoekende partijen de Afghaanse nationaliteit hebben niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht.

In zoverre verzoekende partijen verweerder in het kader van het voorgaande nog verwijten dat geen verder onderzoek werd gevoerd naar de authenticiteit van de voorliggende Pakistaanse paspoorten en dat zij zelf geen termijn kregen om bijkomende informatie te vergaren, kan tot slot worden opgemerkt dat het in de eerste plaats aan verzoekende partijen zelf is om een duidelijk zicht te bieden op en de nodige stukken te verschaffen inzake hun nationaliteit. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet

zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen beschikten in de loop van onderhavige beroepstermijn en beroepsprocedure daarenboven weldegelijk nog over voldoende tijd om de nodige bijkomende stukken en informatie te vergaren. Uit het voorgaande blijkt echter dat zij er daarbij niet in geslaagd zijn om aan te tonen dat hun Pakistaanse documenten vals zouden zijn en dat zij de Pakistaanse nationaliteit niet hebben. Bijkomend kan in dit kader worden opgemerkt dat de Pakistaanse paspoorten van hun ouders minstens door de Duitse instanties authentiek werden bevonden, gezien op basis van deze paspoorten aan hen een visum voor Europa werd verleend. Eveneens kan worden herhaald dat aangenomen kan worden dat de ouders van verzoekende partijen en de overige gezinsleden met deze paspoorten de controles op de luchthavens konden passeren. Bijgevolg is er geen reden om aan te nemen dat de Pakistaanse paspoorten van de ouders van verzoekende partijen niet-authentiek zouden zijn en kan het verwijt dat verweerder dit gegeven, dit daarenboven in weerwil van hetgeen gesteld wordt in het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nader had moeten onderzoeken niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij niet over de Pakistaanse nationaliteit beschikken. Bijgevolg moet worden aangenomen dat zij, net als hun ouders, weldegelijk over de Pakistaanse nationaliteit beschikken. Derhalve dient hun nood aan internationale bescherming ten aanzien van dit land te worden beoordeeld en is hun betoog omtrent de risico's die zij als personen die (onder andere als klein meisje) terugkeren naar Afghanistan beweren te lopen niet dienstig.

Verzoekende partijen laten de hoger geciteerde motieven, opgenomen in de bestreden beslissingen, voor het overige geheel ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze niet op dienstige wijze aanvechten of weerleggen, onverminderd overeind. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoekende partijen ten aanzien van Pakistan geen eigen elementen hebben aangehaald die in hunner hoofde een apart verzoek rechtvaardigen.

5.9. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerst lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

5.10. Gelet op het voorgaande tonen verzoekende partijen niet aan dat zij vroeger vervolgd zijn geweest of slachtoffer zijn geweest van ernstige schade. Derhalve kunnen zij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

5.11. Evenmin schenden de bestreden beslissingen, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekende partijen maken immers niet aannemelijk dat de

commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

5.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT